

Diumenge XIX(C) de durant l'any

Text de l'Evangelí (Lc 12,32-48): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «No tinguis por, petit ramat, que el vostre Pare es complau a donar-vos el Regne. Veneu els vostres béns i doneu els diners com a almoïna. Procureu-vos bosses que no es facin malbé, reuniu-vos al cel un tresor que no s'acabi; allà, els lladres no s'hi acosten, ni les arnes no destrossen res. Perquè on teniu el tresor, hi tindreu el cor. Estigueu a punt, amb el cos cenyit i els llums encesos. Feu com els criats que esperen quan tornarà el seu amo de la festa de noces, per obrir la porta tan bon punt arribi i truqui. Felïços aquells servents que l'amo, quan arribi, trobi vetllant! Us asseguro que se cenyirà, els farà seure a taula i es posarà a servir-los. Felïços d'ells si ve a mitjanit o a la matinada i els troba vetllant així! Prou que ho compreneu: si l'amo de la casa hagués sabut a quina hora de la nit havia de venir el lladre, no hauria permès que li entressin a casa. Estigueu a punt també vosaltres, perquè el Fill de l'home vindrà a l'hora menys pensada».

Aleshores, Pere li digué: «Senyor, ¿dius aquesta paràbola per a nosaltres o bé per a tothom?». El Senyor continuà: «¿Qui és l'administrador fidel i assenyat a qui l'amo confiarà els seus servents perquè els doni al temps degut l'aliment que els pertoca? Felïç aquell servent que l'amo, quan arriba, troba que ho fa així! Us asseguro amb tota veritat que li confiarà tots els seus béns. Però si aquell servent es deïa: 'El meu amo tarda a venir', i començava a pegar als criats i a les criades, a menjar, a beure i a embriagar-se, vindrà l'amo el dia que menys s'ho espera i a l'hora que ell no sap; el castigarà i li farà compartir la sort dels infidels. El servent que, coneixent la voluntat del seu amo, no ha preparat o no ha fet allò que l'amo volia, rebrà molts assots. En canvi, el qui, sense conèixer-

la, s'ha fet mereixedor d'un càstig, rebrà menys assots. Déu demanarà molt d'aquells a qui ha donat molt, reclamarà més d'aquells a qui ha confiat més».

«Estigueu a punt també vosaltres, perquè el Fill de l'home vindrà a l'hora menys pensada»

Mn. Melcior QUEROL i Solà
(Ribes de Freser, Girona, Espanya)

Avui, l'Evangeli ens recorda i ens exigeix que estiguem en actitud de vetlla «perquè el Fill de l'home vindrà a l'hora menys pensada» (Lc 12,40). Cal vetllar sempre, cal viure en tensió, “desinstal·lats”, som pelegrins en un món que passa, la nostra veritable pàtria la tenim al cel. Cap allí es dirigeix la nostra vida; vulguem o no, la nostra existència terrenal es projecte de cara a l'encontre definitiu amb el Senyor, i en aquest encontre «Déu demanarà molt d'aquells a qui ha donat molt, reclamarà més d'aquells a qui ha confiat més» (Lc 12,48). No és aquest el moment culminant de la nostra vida? Visquem la vida de manera intel·ligent, adonem-nos de quin és el veritable tresor! No anem darrera els tresors d'aquest món, com tanta gent fa. No tinguem la seva mentalitat!

Segons la mentalitat del món: tant tens, tant vals! Les persones es valoren pel diner que posseeixen, es valoren per la seva classe i categoria social, pel seu prestigi, pel seu poder. Tot això, als ulls de Déu, no val res! Suposa que avui et descobreixen una malaltia incurable, i que et donen com a màxim un mes de vida,... què en fas dels teus diners?, de què et serveixen el teu poder, el teu prestigi, la teva classe social? No et serveixen per a res! T'adones que tot això que el món tant valora, en el moment de la veritat, no val res? I, aleshores, mires enrere, al teu entorn i els valors es capgiren: la relació amb les persones que t'envolten, l'amor, aquella mirada de pau i comprensió, esdevenen veritables valors, autèntics tresors que tu —darrera els déus d'aquest món— sempre havies menyspreat.

Tingues la intel·ligència evangèlica per a discernir quin és el veritable tresor! Que les riqueses del teu cor no siguin els déus d'aquest món, sinó l'amor, la veritable pau, la saviesa i tots els dons que Déu concedeix als seus fills predilectes.